

→ que acaba assumint la família en alguns casos, la fiança que encareix la despesa inicial, la petició d'ingressos estables per part d'alguns propietaris, etcètera. Tot això ha fet que l'habitatge, pels joves, hagi esdevingut més un luxe que un dret. Així, els pisos de protecció oficial destinats als joves són una sortida encara que no és suficient per solucionar el problema.

■ La vivenda protegida

Els habitatges de protecció oficial són aquells que tenen unes determinades construcció i mides, i amb un preu per m² que està limitat i que, a Mollet, és un 60% del preu de mercat. Aquestes llars estan destinades a persones amb uns determinats ingressos familiars. Per sol·licitar una vivenda protegida tampoc es pot ser propietari d'una altra immoble protegit, ni tenir un immoble lliure en el mateix municipi ja que aquesta haurà de ser la residència habitual. Poden estar construïdes per particulars, per la Generalitat o, directament, per l'Ajuntament. En el primer cas, les promotores privades reben el sòl a un preu més barat i poden accedir a ajudes econòmiques per a la construcció de l'habitatge.

La política de protecció oficial va arrencar als anys 50 amb vivendes de renda limitada. I és durant la dècada dels seixanta i setanta quan es crea, pròpiament, el Règim de Vivendes de Protecció Oficial i la seva normativa. A Mollet ja hi havia habitatges protegits en aquesta època però és sobretot des del 1985 fins el 1996 quan l'administració

pública local promou més la seva construcció.

Actualment de pisos oficials n'hi ha a cada barri de la ciutat, des de Can Borrell fins a Riera Seca, passant per Plana Lledó o l'Illa, per exemple. Per tant, no és cert el tòpic de que aquestes construccions s'ubiquen en barris desfavorits. Una vivenda protegida tampoc és sinònim de mala qualitat ja que l'administració posa condicions a les constructors sobre els materials que poden utilitzar i, a més, tots els nous habitatges també compten amb traster i garatge. El regidor de Serveis Urbanístics i Obra Pública, Josep Garzón ha explicat que *"a Mollet sempre s'ha anat construint habitatges de protecció oficial, ja sigui per iniciativa de l'Ajuntament o per particulars. No obstant, durant el govern del Partit Popular, es va aturar aquesta política de vivenda pública i que, ara, hem tornat a recuperar"*. Segons Garzón, al Pla d'Ordenació Urbanística Municipal es contempla la construcció de *"pisos protegits"* a diferents zones de la ciutat durant els propers anys. Entre ells, al barri de Plana Lledó, concretament al carrer Ferrocarril, es crearan 18 habitatges en règim de compra i a La Vinyota, es faran 300 pisos, 200 destinats a la venda i 100 per llogar. Aquest últim projecte es durà a terme des del holding de Projectes i Iniciatives Socials de l'entitat financera la Caixa, que engloba una societat creada per promoure habitatges de lloguer assequible adreçades a joves i gent gran. En aquest context, l'acord signat entre la Caixa i l'Ajuntament de Mollet

Diferents barris de Mollet acullen pisos de Protecció Oficial

es suma a la resta de convenis que la mateixa entitat està impulsant per la construcció i foment d'habitatges socials previst per l'entitat durant el primer trienni (2004-2006) que seran uns 1.051 pisos.

No obstant això, la majoria de candidats sempre es queden sense accés ja que, encara que compleixin els requisits demanats, el nombre d'immobles és limitat i tot depèn dels afortunats en el sorteig. La demanda continua sent molt més gran que la oferta ja que el 90% dels ajuts del Pla Estatal per la Vivenda es destina al mercat lliure, de manera que només resta un 10% de les subvencions per recolzar als qui volen accedir a pisos protegits, segons dades de l'Associació Espanyola de Promotors Públics de Vivenda i Sòl (AVS).

La vivenda de protecció oficial és un dels assoliments de les societats que intenten contrarestar el creixent capitalisme. Proporcionen als ciutadans l'oportunitat de llogar i comprar pisos a un preu raonable ja que les administracions públiques financen part de les construccions.

Malauradament, l'escassetat d'aquest tipus de construccions fa que un número molt petit de persones puguin tenir un sostre digne on viure. ■

■ sonia martin